

© ANNE VANDENBOSCH

BEWUSTE KEUZE VOOR MAXTERBEER

Varkenshouder Geert Dequidt is een cijferaar. Dat helpt hem gefundeerde bedrijfskeuzes te maken. Zo koos hij pas na een jaar resultaten vergelijken voor de Maxter-eindbeer. – *Anne Vandenbosch*

Het landbouwbedrijf van Geert Dequidt en zijn echtgenote Ilse Maricau ligt in Watou, een deelgemeente van Poperinge, op een boogscheut van de Franse grens. Geert nam het gemengde bedrijf in 1996 over van zijn ouders. "Mijn ouders hadden vleesvee zowel als varkens, akkerbouw, groenten en hop. We zitten hier natuurlijk

een akkerbouwtak met aardappelen, maïs en suikerbieten. Met de bouw van de nieuwe kraamstal dit jaar staat nog een uitbreiding van het aantal zeugen gepland." Intussen huwde Geert met Ilse, samen hebben ze 3 kindjes: Frisien (7), Marijn (6) en Laurien (4).

Eigen aanfok

Zo'n 5 jaar geleden kocht Geert enkele Libra-fokzeugen van Hypor. "Omdat we na deze test best wel tevreden waren over de productie-eigenschappen van de zeug en de slachtresultaten van de nakomelingen, schakelden we volledig over naar deze fokzeugen. Aankoop van 'vreemde' dieren zorgt echter steeds voor een sanitair risico. Dat wilde ik in de toekomst vermijden. Samen met Jonas Buckens van Hypor België overliepen we de mogelijkheden." "Vermits Geert de nodige interesse heeft voor genetica, dacht ik voor dit bedrijf onmiddellijk aan de eigen aanfok

van de fokzeugen", vervolgt Jonas. "Hypor ondersteunt de varkenshouders daarvoor met het BioHypor-fokprogramma. Geert kruist sinds 2009 de C-lijnzeug (Large White) met de D-lijn (Landras) van Hypor voor de productie van eigen Libra-fokzeuges. Ook de C-lijnzeugen, de grootouderdieren, worden hier aangefokt. Hij krijgt bij deze kruisingen ondersteuning door Hypor. Op basis van de fokwaardeschattingen en met de hulp van het BLUP-selectieprogramma en *genomic selection* wordt bepaald welke zuivelrijnszeug met welk C-lijnsperma mag worden geïnsemineerd. We kiezen ook samen de nieuwe grootouderzeugen uit." "Eigen aanfok van je zeugen is niet zozeer een goedkoper systeem dan de aankoop van fokzeugen, het is vooral sanitair gezien een veel gunstigere situatie", gaat Geert verder. "Dankzij de eigen aanfok kopen we immers enkel nog sperma aan voor de inseminatie van de C-lijn en voor

.....
De Maxter produceert het
meeste vlees aan de laagste
kosten.
.....

volop in de hoppelstreek. Zelf deed ik die teelt slechts een jaartje. In 2000 stopte ik ook met vleesvee. Ik wilde al van bij de overname evolueren naar een gesloten varkensbedrijf. Vandaag houden we 180 zeugen met afmest, met daarnaast nog

de Libra-zeugen. Ik beschik steeds over 15 à 20 C-lijnzeugen. Dit zorgt ervoor dat we steeds streng kunnen selecteren in het aanbod aan jonge Libra-fokzeugjes, we streven zo een vervangingspercentage van 45% na. In de zuivere C-lijnpopulatie leggen we het vervangingspercentage nog 15% hoger. Deze kern van grootouderdieren moet zo snel mogelijk vooruitgaan, dit is immers de genetische basis van het volledige varkensbedrijf. Dat we ruim zitten in aantal C-lijndieren vormt geen probleem omdat deze zeugen ook heel geschikt zijn voor de productie van vleesvarkens, dit is niet steeds zo met grootouderdieren."

Vijfwekensysteem is sanitair gunstiger

Geert schakelde ongeveer 2 jaar geleden ook om van het drieweke- naar het vijfwekensysteem. "Onze oudste vleesvarkensstal was niet gecompartmenteerd, waardoor dit sanitair gezien ook niet zo gunstig was. Door het vijfwekensysteem toe te passen, zitten er meer zeugen per groep waardoor we dus over meer biggen en vleesvarkens per ronde beschikken. Hierdoor kunnen we de afdelingen in één keer opvullen. We hebben nu steeds 2 groepen biggen en 3 groepen vleesvarkens. We spenen de biggen op een leeftijd van 23 dagen. Daarna blijven ze 9 weken in de biggenbatterij. Op 26 weken gaan ze

naar slachthuis Westvlees. We produceren voor Colruyt. De biggen worden dus niet meer gecastreerd, onze varkens worden geïmmunocastreerd. Grote groepen zijn ook voordeliger voor de aflevering aan het slachthuis. Stilaan raakt ons volledige bedrijf dus vernieuwd/gerenoveerd. Zoals eerder aangehaald hopen we dit jaar immers ook nog de kraamstal aan te passen."

Kiezen voor Maxterbeer

Tot goed anderhalf jaar geleden insemineerde Geert de Libra-zeugen met een groeibeer. Geert: "We waren wel tevreden over de groei van onze varkens, maar de uniformiteit liet wat te wensen over. Ik besloot dus om opnieuw een test te doen. De helft van de zeugen per groep dekten we telkens met sperma van Belgische Piétrainberen, de andere helft met sperma van de Maxterberen." "De Hypor Maxter is een succesvolle Piétrain-eindebeer", legt Jonas uit. "Hij maximaliseert immers groei in combinatie met een uitstekende karkaskwaliteit. De Maxter produceert het meeste vlees aan de laagste kosten, wat uiteraard het rendement ten goede komt. Het is bovendien een stress-negatieve beer, waardoor er meer rust heerst in de vleesvarkensstal." Uit de vergelijkende proeven blijkt dat de nakomelingen van de gewone Belgische Piétrains slechts een matige groei verto-

nen waardoor ze niet inpasbaar zijn in het vijfwekensysteem met 2 groepen biggen en 3 groepen vleesvarkens dat Geert intussen toepast. Met de nakomelingen van de Maxter lukt dit wel. "De varkens uit

Geert toont een C-lijnzeugje. Het aantal tepels moet 16 bedragen om in aanmerking te komen als toekomstige fokzeug.

FAMILIE DEQUIDT - MARICAU

Leeftijd: Geert (42) en Ilse (34), met Frisien (7), Marijn (6) en Laurien (4)
 Gemeente: Watou (Poperinge)
 Specialisatie: gesloten varkensbedrijf met 180 zeugen en akkerbouw

Door de gunstige resultaten is Geert intussen volledig omgeschakeld naar Maxtersperma.

de kruising met Piétrain zijn zichtbaar beperkt in hun voederopname, terwijl deze met Maxterbloed volop vreten. Dat zorgt voor betere groei van ongeveer 150 g per dag. Deze varkens zijn 3 weken sneller op hun slachtgewicht, dus dat betekent dat ze ook 3 weken minder lang gevoerd moeten worden. De voederefficiëntie is dus duidelijk beter, de aanzet vlees per kg voer is gunstiger." Geert vertelt deze bevindingen niet zomaar, hij hield het voorbije jaar immers nauwgezet de reële cijfers van het voederconsumptie – tussen 7 kg en aflevering op 110 kg, en met voeder uit dezelfde voedersilo – en de werkelijke geslachte kilo's in het slachthuis bij. Hij legt ons de voederconversiecijfers van de voorbije rondes voor. "Bij de Piétrains hadden de varkens een brutovoederconversie van respectievelijk 2,68, 2,69 en 2,68; bij de Maxters bedroeg deze voor dezelfde rondes respectievelijk 2,47, 2,56 en 2,52. Momenteel beschikken we al over de gegevens van een vierde ronde voor de Maxter. De positieve tendens zet zich verder, ik berekende namelijk een voederconversie van slechts 2,44. Je moet de Maxter niet

kiezen als je de hoogste uitbetaling door het slachthuis wil realiseren. De conformiteit van deze slachtvarkens behaalt het optimum niet. De uniformiteit van de groepen is echter uitstekend. We hadden nog nooit aftrek voor een slachtvarken buiten de gewichtsnormen bij de Maxters, dat scheelt ook in de afrekening. Bovendien kunnen we nu strikt *all in all out* werken bij de aflevering van onze varkens. Je wint met de Maxter voornamelijk in afmestkosten door de snellere groei en het lagere voederverbruik. Bij recente berekeningen kwam ik uit op een financi-

Door te kiezen voor eigen aanfok van zeugen, kopen Geert en Ilse enkel nog sperma aan. Na de gunstige testresultaten wordt voor de inseminatie van de Libra-zeugen nog enkel Maxtersperma ingezet.

eel verschil van 6,84 euro en van 6,73 euro per vleesvarken bij gebruik van de Maxter tegenover een gewone Piétrain ... dat telt door wanneer je zo'n 5000 slachtvarkens per jaar aflevert!"

Geert is overtuigd, hij is inmiddels volledig omgeschakeld naar Maxtersperma. Hij doet nu ook gescheiden afmest van de baren en zeugjes, waardoor het mogelijk wordt om nog beter op maat te voeren. Hij wil de baren in de toekomst afleveren op een gewicht van 115 kg, de zeugen op 120 kg. "Door de snelle groei wordt het in de toekomst misschien ook mogelijk om beren af te mesten in plaats van te immunocastreren", bedenkt Geert. "De dieren worden immers beer op een bepaalde leeftijd en niet op een bepaald gewicht. Door de snelle groei kunnen deze dieren vermoedelijk voor die leeftijd naar het slachthuis waardoor het risico op berengeur verdwijnt. Er moet dan wel zekerheid bestaan over de afzet van onze slachtberen, en dat is vandaag nog toekomstmuziek." ■